



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1213 7 tháng 10 năm 2018

Trí Tuệ

*Trí tuệ quán thông pháp chuyển vòng
Mệnh mông Trời Phật pháp phân tông
Tâm bình tự đạt tự khai thông
Chuyển hoá không ngừng pháp pháp thông*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chơn lý là gì?
- 2) Chung vui với Bé có ích gì không?
- 3) Người tu không có lập trường rõ rệt thì sao?
- 4) Nghiệp duyên đến với Bé, Bé có giải không?
- 5) Qua cuộc thăm viếng bạn đạo Troyes Bé thấy có gì khác lạ không?
- 6) Còn việc xuất hồn xuất vía thì sao?
- 7) Sự nhớ nhung thồn thức thâu đêm thì phải làm sao?

1) Hỏi: Chơn lý là gì?

TL: Thừa chơn lý là sự thật hướng về tâm linh của chính họ, họ sung sướng được tự ngộ tự giác thay vì mờ ảo, thiếu thực hành chơn tâm không phát triển.

2) Hỏi: Chung vui với Bé có ích gì không?

TL: Thừa có ích về chiều hướng tâm linh tự thức thay vì phàm tâm lợi dụng

Kệ:

*Tâm linh nguyên lý hiện vô cùng
Thức giác tâm tư triển đại hùng
Sống động trong lòng tâm tự giải
Có không không có vẫn khoan dung*

3) 29-08-92

Hỏi: Người tu không có lập trường rõ rệt thì sao?

TL: Thừa người tu không có lập trường rõ rệt, thì phải hướng về con đường dục thay vì hướng thượng, càng ngày càng tăm tối thêm. Hướng ngoại tranh chấp mất nghiêm luật mà không hay, gia đình ly tán và bất ổn, khổ tâm, dục tánh càng ngày càng bành trướng, nghiệp chướng lại càng gia tăng, bán sự thông minh của chính mình mà ăn, dần dần sẽ mất hết linh khí, quên Trời Phật, cuộc sống thơ mộng bấp bênh, giác không giác và mê không mê, lúc vui lúc buồn, chính mình cũng không giải thích được, vằm Trời trong tâm càng đen tối.

Kệ:

*Tội nghiệp như sinh tự tạo đàng
U mê động loạn phá tâm an
Gánh khổ không hay tăng tự ái
Tâm mê trần tục tự bàng hoàng*

4) 30-08-92

Hỏi: Nghiệp duyên đến với Bé, Bé có giải không?

TL: Thừa nghiệp duyên đến với Bé, Bé phải nhịn nhục, phân giải rõ rệt, để cho đối phương tự thức, nó cũng là một kỳ công tự giải cho người thanh tịnh, được nêu lên sự từ bi sẵn có và thức hòa đồng càng ngày càng tăng. Người chơn tu phải thực hành nhiều hơn, khác hơn những thiêng liêng từ cõi âm nhập xác, xưng danh đề nén đối phương, nhưng không giúp được đối phương khêu dậy tự lực và tiến hóa.

Kệ:

*Phân giải đầu đuôi ý độ tha
Tâm thân thanh nhẹ lý chan hòa
Đạo đời qui hội chung hành tiến
Điều luyện tự minh tự thật thà*

5) 31-08-92

Hỏi: Qua cuộc thăm viếng bạn đạo Troyes Bé thấy có gì khác lạ không?

TL: Thưa giữa bạn đạo Troyes và Paris rất quý mến nhau và có một ý lực muốn tự tu đứng đắn hơn, không chấp nhận tà ý dị biệt, vẫn thương yêu những người tự giác và giác tha, luôn luôn muốn tương ngộ những người thực hành chơn pháp. Về phần Bé thì chỉ biết đóng góp phần khả năng sẵn có của Bé mà thôi, khuyên mọi người cố gắng thực hiện cho kỳ được sự thanh nhẹ của tâm thân.

6) Hỏi: Còn việc xuất hồn xuất vía thì sao?

TL: Thưa hành đến thanh nhẹ, thì việc xuất hồn xuất vía đương nhiên phải có

Kệ:

Thực hành hướng thiện thức tâm giao

Giải mở yên vui tự bước vào

Chơn pháp thực hành tùy duyên thức

Cảm thông đời đạo chẳng phân màu

7) 01-09-92

Hỏi: Sự nhớ nhung thốn thức thâm đêm thì phải làm sao?

TL: Thưa sự nhớ nhung khêu dậy tình thương yêu vô bờ bến là cơ hội đánh thức tâm từ bi. Vậy ta nên thức giác và thực hành pháp môn liên tục và đứng đắn hơn, nhiên hậu mới khai triển được hương đăng sẵn có.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Nhắc Nhở

Tu hành đã giảng nhiều năm
Ước mong các bạn thực hành mới nên
Bên trên có sẵn đạo nền
Sao không thiên giác tiến lên hợp hòa
Linh hồn căn bản ở xa
Tự hòa tự tiến mới là hồn khôn
Cơ đàn cho thấy sanh tồn
Điển thanh giáng xuống, chơn hồn đi lên
Học lên học xuống tạo nền
Thân tâm an lạc giữ bền bỉ tu
Không nên mê tín âm u
Hành cho sáng suốt thân từ quang khai
Rõ trời rõ đất thiên tài
Sửa sai tự tiến, tiến hoài không ngưng
Chớ nên động loạn lưng khùng
Đời không thông cảm nửa lưng hư không
Sống trong định luật hóa công
Bài nào cũng học cũng tông khai minh
(Hò ơ) Đạo đời sắp sẵn duyên tình
Công phu tu luyện khai minh chơn hồn
Điển thanh hóa giải ôn tồn
Giúp hồn tiến hóa lập côn điển thanh
Hiếu kỳ học hỏi không thành
Nay thay mai đổi cứ giành, được chi?
Đường nào cũng tiến cũng ghi
Trăm đường chỉ một, tiến thì mới an
Dụm ba nhóm bảy hợp bàn

Chung quy cũng phải pháp tràng chánh tâm
Điển thanh mới khởi sai lầm
Quy y chơn pháp tự tâm tự đi
Thầy ta sáng suốt phân ghi
Bên trên chuyển hoá hợp thì giải minh
Tại sao lý luận như tình
Gây thêm đau khổ chặn mình tiến lên
Dù cho ma quỷ tạo nền
Ta không thay đổi vẫn bền cảm giao
Thầy ta phân giải bộ đầu
Khai thông chơn pháp nhiệm màu khai minh
Cha Trời Mẹ đất duyên tình
Giúp hồn tiến hóa anh minh rõ ràng
Tình thương chuyển hóa ngập tràn
Mẫu là điển giới tạo màn ám no
(Hò ơ) Hồng ân chuyển hóa điển kho
Giúp hồn thức giác... (hò ơ),
Giúp hồn thức giác tự dò tự đi
Ngày nay xa cách tôi thì
Ban thương, ban nhớ bạn vì lý chơn
Thương yêu đạo đức không sờn
Tu hành tự đạt quy huòn hư-không
Điển ta chuyển hóa một vòng
Hòa đồng hợp nhất tự tông mà đi
Lắm khi cũng khóc cũng vì
Nhớ thương ông Tám.... (hò ơ),
Nhớ thương ông Tám thực thi khổ hành./.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Thực chất và tình thương

Montréal, ngày 18 tháng 10 năm 1981 (tiếp theo)

Cho nên khi mà chúng ta bước vào điện giới thì cái nhân điện của chúng ta có thì chúng ta phải tiến hóa nơi điện giới vô cùng. Vậy các bạn có hoang phí không? Có sáng suốt không? Cho nên chúng ta tu trong hành trình hiện tại, phải kiểm điểm rõ ràng, sự văn minh của Thượng Đế đã ban bố cho chúng ta thấy rõ ràng : Phải thực hành, phải trở về với chính tôi để tôi tìm rõ cái khả năng sẵn có của tôi và cho tôi thấy những gì sai trái mà tôi đã xây dựng cho tôi từ tiền kiếp tới bây giờ. Để tôi càng sớm ăn năn, càng sớm hối cải, càng sớm sửa chữa, tôi càng gần sự thanh nhẹ hơn.

Cho nên chúng ta, huynh đệ tử muội khắp các nơi, biết xây dựng tình thương và đạo đức và đang tập tành tiến tới sự tình thương và đạo đức để buông bỏ từ từ những sự tham muốn, ngu muội của chính mình mà trở về với thực chất sáng suốt thanh nhẹ, ôm lấy cái của thanh quang điện lành để hòa đồng với các nơi các giới, để thực hiện tình thương và đạo đức, cao quý của Thượng Đế đã ban cho chúng ta, chỉ chờ chúng ta đi mà thôi, chờ chúng ta tiến mà thôi, nhưng mà không phải đi bằng cách kêu là hần học, nhưng mà đi trong một cách thanh nhẹ. Cho nên các bạn đã thực hiện cái pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định là để làm cho các bạn đừng bớt sự nóng nãy và đi trong thanh nhẹ, mạnh vô cùng vô tận. Còn hần học là giới hạn. Các bạn đã thấy rõ sự hần học của quá khứ đều là giới hạn. Cho nên nó gây sự phiền phức trong nội tâm các bạn. Mà các bạn đi trong thanh nhẹ thì đâu có sự phiền phức nữa. Chỉ có sự an vui cởi mở mà thôi!

Cho nên hôm nay chúng ta lại có cơ hội kiểm điểm và bước sâu vào một bước trong cái thanh quang điện lành để tìm một lối thoát và xây dựng cho tâm linh của chúng ta, vun bồi cái thức hồi sinh của chúng ta để chúng ta sống luôn luôn sống động và bất diệt, hòa đồng, khai triển chân động lực hòa hợp với âm ba của Đại Hồn hiện tại.

Quý thay và lành thay, ngày hôm nay, sau sự công phu bao nhiêu năm của tôi, tôi được gặt hái một phần thanh nhẹ, rồi lại đóng góp cho các bạn trong quả địa cầu này. Người nào qua được những cơn vầy xéo của đời, ngộ qua tiếng nói của tôi và hứng hưởng lấy cái thanh điện của Thượng Đế đã ban qua tôi thì những bạn đó sẽ được sung sướng vô cùng, cởi mở vô cùng, mới thấy rõ yêu là gì, thương là gì, xây dựng là gì, thực hành là gì. Tự các bạn đòi hỏi rồi các bạn sẽ khai triển, rồi mới công hiến cho chúng sanh. Biết bao nhiêu tâm linh đang trầm luân trong bể khổ hiện tại, vắng tiếng nói tình thương và đạo đức. Ngày hôm nay các bạn được tiếng nói tình thương và đạo đức chiếu diệu trong tâm hồn của các bạn. Các bạn thấy thanh nhẹ và sung sướng vô cùng. Ngày hôm nay tôi nói ra đây những luận thuyết phân minh để cho các bạn thấy, tôi mới dòm lại cảnh trước kia, làm sao tôi có được những cái tiếng nói âm thanh này kêu gọi tôi và phân ranh đường lối cho tôi để cho tôi thức tâm. Sự ao ước đã nhiều kiếp rồi các bạn ơi. Ngày nay tôi được ngộ sau thời công phu của tôi mà để đóng góp cho các bạn hiện tại. Tôi thấy các bạn đã bỏ thì giờ đến đây nghe, không hoang phí nhưng mà không nhiều. Rồi đây các bạn sẽ công hiến cho mọi nơi mọi giới sau khi các bạn đã phát triển được tiềm thức tâm linh của các bạn, tương đồng với tiềm thức của chính tôi. Thì lúc đó bắt buộc các bạn phải làm việc như tôi, thực hiện tình thương và đạo đức. Chúng ta phải thực hành, kết quả mọi người phải thực hành. Nếu chúng ta không chịu thực hành thì sự trì trệ nó đương nhiên phải về với chúng ta.

Các bạn ra đây, tôi đã nhắc nhiều lần, chúng ta đã vắng tình thương yêu đất nước, vắng tất cả những cái gì quý giá nhất trong đời của chúng ta xây dựng ở kiếp này. Dần dần hình như nó mất đi. Nhưng mà mất đi rồi chúng ta làm thế nào để cho nó khôi phục? Chúng ta phải thực hiện một lối tu hành thanh tịnh thì tất cả sẽ khôi phục. Khi các bạn đạt được thanh tịnh rồi thì không có cái gì mà các bạn cho là động. Các bạn phải sống hần trong cái thức hồi sinh đời đời bất diệt rồi, đâu còn mất nữa. Các bạn cảm thấy thanh nhẹ, được giải nghiệp. Khi các bạn quán thông được việc đó rồi, các bạn mới thương yêu Thượng Đế, thương yêu

Ngài vô cùng, Ngài đã vì chúng ta, không bỏ chúng ta, luôn luôn xây dựng, dù chúng ta lìa khỏi xác thân phàm tục này, Ngài cũng không bỏ chúng ta. Thức hồi sinh của côn trùng vận vật vẫn đương sinh tiến hóa, huống gì một con người là đại diện Ngài làm việc tại thế, chúng ta thấy Ngài không bỏ chúng ta, thì chúng ta không nên bỏ Ngài. Vì con đường đi của chúng ta rất hạn hẹp, văn chương chúng ta đã gặt hái đầy đều là hạn hẹp. Lời nói âm thầm chúng ta cũng hạn hẹp. Tôi nói, tôi thấy lời nói tôi rất rõ rệt và lớn rộng nhưng mà nhiều bạn hiểu rất hạn hẹp. Đó các bạn thấy không, nó giới hạn rồi. Rồi các bạn càng tu các bạn mới nghe trở lại âm thầm tôi, nó không phải là bao nhiêu đó đâu. Nó mở tất cả những cái gì mà chúng ta đã và đang kẹt. Rồi nó khôi phục lại tất cả những gì chúng ta đã và đang mất. Các bạn thấy rõ, lúc đó các bạn thấy rõ. Cho nên chúng ta tu, bước vào điển giới, chúng ta xây dựng cái mức tiến của chơn tâm, chúng ta lại thấy càng thương yêu và mến cảm lẫn nhau. Vắng tôi các bạn nhớ, vắng bạn tôi phải lo, phải xây dựng, phải lo tu nhiều hơn, để đóng góp cho các bạn. Chúng ta đồng hành đồng tiến, kẻ trước người sau, tay nắm tay để dìu tiến trong tâm thức, ôm ấp sự thương yêu vô cùng!

Chúng ta đồng tiến, kẻ ngã gục, người đứng dậy, chúng ta phải tìm cách dẫn tiến, để đánh thức tâm linh của mọi người, tránh cái cảnh bơ vơ và đau khổ buồn tủi. Điều đó người đi trước phải làm, người đi trước phải chia sẻ những sự đau khổ của các bạn. Hang cùng ngõ hẻm phải chuyển tới cho các bạn. Tình thương và đạo đức sâu đậm ở chỗ đó. Chỉ có điển mới làm được mà lấy cái lý không làm được. Nhiều bạn sống trong lý rồi chìm trong lý, kẹt trong lý mà không thực hành để tới. Sợ! Tôi thiên sẽ nguy hiểm, nhưng mà không ý thức được. Cứ nghe tu thiên là thấy nguy hiểm nhưng mà không nghiên cứu rõ cái pháp nó đã làm gì cho ta, giúp chúng ta mở cách nào, không nghiên cứu chiều sâu thực tế của nó, rồi đâm ra nghi nan, đoán sai và làm sai và không thấy sự huyền diệu cao cả của cái pháp đã dẫn tiến tâm linh, qui về một cõi mà không tìm được. Nhiều bạn đã thực hành cái pháp này rồi đâm ra nghi nan

Tại sao có những sự nghi nan đó? Vì Vô Vi mà, các bạn bước qua điển rồi thì các bạn đâu có chấp trong ngã được. Còn nghi là các bạn đã đem sự sáng suốt của các bạn chôn ở trong bóng tối mới đặt cái chữ nghi đó. Mà các bạn nằm hẳn trong điển giới rồi các bạn đâu còn sự nghi vấn nữa. Các bạn thấy chưa? Nhiều bạn đang nghi cái pháp này, muốn có thần thông, muốn có việc này việc nọ làm theo ý muốn của ta nhưng mà không biết sự sáng suốt? Sự sáng suốt nó có thể hiểu nhiều hơn cái mong muốn của ta. Nhưng mà tại sao nó không làm, nó lại để các bạn tự làm? Sự sáng suốt đó Bề Trên cho chúng ta tự làm để chi? Để đi tới sự sáng suốt mới xóa bỏ sự khao khát công bằng. Các bạn thấy có đúng không? Nếu Bề Trên sáng suốt làm cho các bạn hoài thì bạn đâu có làm nữa! Ra đây xã hội cứ nuôi các bạn hoài thì các bạn đâu có đi làm việc. Các bạn phải làm việc để sống chứ? Các bạn phải tu để tiến tới sự thanh tịnh chứ! Rõ rệt không? Công bằng là vậy! (còn tiếp)

Thông báo tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc nhiệm kỳ 2018-2020.

Quý Bạn đạo thân mến,

Bạn đạo Vô Vi Đức Quốc xin thông báo đến các Hội trưởng và Bạn đạo Vô Vi quốc tế kết quả bầu cử tân Ban Chấp Hành của Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc nhiệm kỳ 2018-2020 như sau:

Hội Trưởng:	Nguyễn An Khương
Hội Phó Nội Vụ:	Văn Thành Vân
Hội Phó Ngoại Vụ:	Nguyễn Xuân Nhân
Thủ Quỹ:	Trần Xuân Thu
Thư Ký:	Lương Thị Thiên

Kính chúc Quý Bạn đạo được nhiều sức khỏe và tu hành tin tấn.

TM Ban Chấp Hành Vô Vi Đức Quốc

Kính bái

BẠN ĐẠO VIẾT

Helmet ngày 1 tháng 10 năm 2018

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng:

Thưa các bạn: Đây là tiết mục CHIA SẺ TÂM TÌNH PHÁT TRIỂN TRÍ TÂM.

Khi chúng ta tham dự Đại Hội Vô Vi, Khóa Sống Chung Tu Học hoặc là một buổi lễ nào đó, Ban Tổ Chức thường hay mời gọi mọi người lên PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG. Nhưng vì bất ngờ bị mời lên phát biểu, làm cho mình bị lúng túng, tim đập mạnh, cảm xúc hồi hộp nên thường hay bị mất tập trung, nên thường lên phát biểu lung tung, không trúng vào đề tài mà Ban Tổ Chức yêu cầu là PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG.

Và ngồi ở phía dưới có người phàn nàn như sau: "lên phát biểu cảm tưởng không phải lên kể chuyện (story), lên phát biểu cảm tưởng không phải lên kể lại kỷ niệm (memory), lên phát biểu cảm tưởng không phải lên kể lại quá trình tu học (history)..." Vô Vi là như vậy đó, mở miệng là thao thao bất tận, nói lung tung mà có chết thằng Tây nào đâu mà lo, trong tự nhiên và hồn nhiên mà mình lại có cơ hội học NHÃN HỌC HÒA.

TỰ NHIÊN PHÁT TRIỂN KHÔNG LỪA THẾ GIẠN

Không có sắp đặt bài bản gì hết, nghĩ sao nói vậy, thật thà chất phát.

Nói đi rồi cũng phải nói lại: PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG là cái gì?

Nghĩa là: nói ra sự cảm nhận và suy nghĩ của mình đối với sự vật và hoàn cảnh mà mình đang đối diện, nghĩa là những gì mình nhìn thấy, những gì mình nghe thấy, những gì mình nghĩ thấy và những gì mình cảm thấy, sau khi qua sự phân tích trình bày của ĐẠI NÃO KHỐI ỐC rồi bắt cái miệng mình nói ra cho mọi người nghe sự cảm nhận của mình, đó là PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG. Và có điều tế nhị là chỉ nói cái HAY cái ĐẸP, chỉ có KHEN và không có CHÊ. Đó là những gì Ban Tổ Chức muốn được nghe khi mời chúng ta lên PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG.

Kính chào các bạn.

Quý Thương,

Bành-Chí

Thơ bạn đạo

Hăng Rét Là Hết Răng

Thế gian để tóc tạo duyên
Cái danh cái lợi tạo nghiệp chúng sanh
Ngày nay thức giác mừng thầm
Hết răng hết tóc âm thầm lo tu
Kính Bái,
Bành Chí

Chân-Kinh Vô-Tự

Khoa-Học Huyền-Bí chủ-trương
Tu thời ẩn-chứng mới tường giả chơn.
Đức Ông TU.

Trừu phải tự tìm ăn cỏ xanh
Để lông được tốt sống an-lành ;
Ham ăn cỏ bởi người nhai hộ
Sao có được lông mượt hờ anh ?



Bàng-Môn là cửa khít gần bên :
Cửa Chánh không vào, vào cửa bên.
Nhầm cửa mà không hề thức-giác,
Mất Linh-Hồn biết hỏi ai đền ?!



Ngón tay chỉ ánh trắng vàng soi
Đâu phải là trắng để bạn coi ?
Băng giảng của Thầy là Pháp-Thể,
Là tay Thầy chỉ trắng vàng thôi !



Muốn hiểu bên trong Pháp hiện hành,
Cần thông Pháp-Tạng bên trong anh :
Chân-Kinh Vô-Tự Như-Lai giảng
Thầy với Ông TU chứng đạt-thành.



Tu không ẩn-chứng lại huênh-hoang ;
Nước đục thả câu lừa thế-gian...
Tự-mãn cho mình hành đúng Pháp :
Vay lời Thầy giảng núp Hào-Quang.



Chân-Kinh Vô-Tự Đức Ông TU
Diễn-đạt thâm-sâu nghĩa Mật-Thư ...
Tám Pháp Thầy truyền phân-lý giải
Dạy mình siêu-thoát đặng Hoàn-Hư.



Phật-Pháp làm sao bị lỗi thời ?
Hồi-tâm suy-xét lại người ơi !
Chớ nghe luận-điều phường khuynh-đảo,
Pháp báu giành tuyên quá rẻ hời.



Gió tanh mưa máu lời nhân-gian !
Cư-Sĩ thản-nhiên bước vững-vàng :
Đạo-Pháp được xây trên Pháp-Lực,
Khối Vô-Vi vẫn chiếu truyền ban.

Toulouse, ngày 30-09-2018.

Kính bút,
Trịnh Quang Thắng.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm dùm cho linh hồn của bạn đạo: Ông Trần Văn Hữu là cậu của bạn đạo Nguyễn Thị Thanh Thủy, sinh năm 1930 mất ngày 1 tháng 10 năm 2018 lúc 7:56 tối tại Sacramento, California. Hướng thọ 89 tuổi âm lịch, được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.
Nguyễn Thị Thanh Thủy
